

Det følger således af navnelovens § 15, stk. 2, 2. pkt., at antagelse af ægtefælles efternavn skal ske ved navnebevis, når ægteskabet ikke er indgået for dansk myndighed. Baggrunden herfor er, at det i forbindelse med navneændringen er nødvendigt at foretage en nærmere vurdering af den udenlandske vielsesattest og efter omstændighederne også af andre udenlandske dokumenter.

Jeg har ikke aktuelle planer om at ændre navneloven, således at navnebeviser, der udfærdiges i medfør af navnelovens § 15, stk. 2, 2. pkt., fritages for gebyr.

Begrundelse

Det virker voldsomt, at det skal være så dyrt at få ægtefællens efternavn, når ægteskabet er indgået uden medvirken af dansk myndighed. Ministeren bedes beskrive de ekstra administrative byrder, som statsamterne pålægges, når ægteskabet er indgået uden medvirken af danske myndigheder, samt beskrive og fratække de besparelser, som fremkommer ved, at ægteskabet er indgået uden at belaste de danske myndigheder.

Svar (25/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I forbindelse med gennemførelsen af gebyrreglerne foretog Civilretsdirektoratet i 1991 i samarbejde med Indenrigsministeriet en beregning af de samlede udgifter ved behandlingen af navnesager.

Af beregningerne fremgår, at gebyrindtægterne dækker ca. halvdelen af det beløb, der bruges på administration af navneområdet.

Der er ikke foretaget særskilte undersøgelser af størrelsen af de administrative udgifter, der er forbundet med behandlingen af sager, hvor der udfærdiges navnebevis på ægtefællens efternavn, fordi ægteskabet ikke er indgået for dansk vielsesmyndighed, ligesom der heller ikke er foretaget særskilte undersøgelser af de besparelser, der er en følge af, at ægteskabet ikke er indgået i Danmark.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 941 blev der ved gennemførelsen af gebyrreglerne lagt vægt på, at reglerne skulle være enkle at administrere. Reglerne er derfor udformet efter det princip, at de, der får udfærdiget navnebevis, betaler et ensartet beløb for behandlingen af sagen.

Spm. nr. S 942

Til justitsministeren (8/1 96) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Vil ministeren oplyse antallet af tilfælde og størrelsen af indtægter, som stiftamterne havde i årene 1993, 1994 og 1995 (hvis disse tal foreligger), af navneskift til ægtefælles efternavn som følge af, at ægteskabet er indgået uden medvirken af dansk myndighed?«

Svar (25/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Indenrigsministeriet, hvorunder statsamterne henhører, har over for Justitsministeriet oplyst, at der ikke sker en registrering af de tilfælde, hvor der udfærdiges navnebevis på ægtefælles efternavn som følge af, at ægteskabet er indgået i udlandet.

Spm. nr. S 943

Til justitsministeren (8/1 96) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Dækker de 3.000 kr., der skal betales for at få ægtefællens efternavn, jf. §§ 4 og 15 i lov om personnavne, alene de administrative meromkostninger, og hvori består disse meromkostninger?«

Ad spm. nr. S 843

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af Jens Løgstrup Madsen (V) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketings-tidende 1995-96 side 2804, lød således: